

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. xxiiij. post festu[m] Trini. Questio. lxxviiij

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Illō Joā. xij. Si opa nō fecissem in eis q̄ nemo ali⁹ fecit pctm̄ n̄ haberēt. So lu. Inter ip̄a opa q̄ fecit annumerari d̄ bet et ei⁹ interior vocatio et exterior do ctrina: nō s̄t sola miracula. Nō h̄t aut̄ q̄s pctm̄ n̄ credēdo cessantib⁹ miraculis z doctrina z inspiratione: licet cessantib⁹ miracul⁹ adhuc posset peccare.

Querit etiā posset vtz mō hoies tene ant credere q̄ miracula ch̄i n̄ vidēt: Gl̄ de. ij. ij. q. ij. ar. vij. in corpe. Et pmo 3. c. vj. Et vtz leuiter credant fideles mi racula nō videntes. Gl̄de pmo contra vbi s̄. capitulo. vj.

Dñica. xxij. post festū Trini.
Questio. lxvij.

Queritur vtrū seruus peccat⁹ miam a dño peccauit it̄ reperēdo debitū a cōser uo: Rñdeo Aliq̄s act⁹ du pliciter pōt ee mal⁹. s. per se siue ex spe cie z obiecto suo: vt fornicari. Aliquis p̄o ex circūstātia: pura t̄p̄is vel loci: vel modi vel finis indebiti: sic ducere vxorē t̄pe phibito. Igit̄ iste reperēdo deb itū n̄ peccauit q̄si faciēs actū malū de se: qz null⁹ sic peccat̄ petēdo id qd̄ iusti cia erigit̄ ee suū: cuiusmōdi ē oē sibi debi tū. Peccauit aut̄ ex circūstātia: qz debi tū exigebat t̄pe indebito. i. quo debitoz erat impotens reddere qd̄ fuit crudeli tas. S3 3̄ videt qz peccauerit debitū re petēdo. P̄io Nā d̄t dñs. Serue neq̄ zc. S3 ip̄e dñs erat miser⁹ dimitēdo debitū. 3̄ z ip̄e dimittere debuit. Sol. fuit neq̄: qz debuit misereri z teneba tur misereri: n̄ relaxādo debitū s3 progā do t̄p̄s solutiōis. Un̄ remittere debitū fuisset honestat⁹. progare p̄o terminū fuisset necessitat⁹. Et ly sic importat s̄ miltitudinē i mō miseradi. s. relaxādo debitū s3 solū misereri quōq̄ mō. Scdo Nā q̄cūq̄ fac̄ 3̄ charitatē: peccat. Sed q̄s q̄redo z reperēdo sua fac̄ 3̄ charitatē qz ip̄a n̄ q̄ ritq̄ sua s̄t. s. Co. xij. So. Di cit Alexan. de ales i. ij. pre qz trib⁹ mō dis q̄s debitū reperit. s. ex cupiditate et zelo iusticie ex timore casus. s. q̄s p̄pter

indigētā ruat i aliqd̄ pctm̄: puta furo rē. Charitas igit̄ n̄ q̄rit sua p̄mo mō: qz .s. n̄ ē amatrix pecunie p̄t se: vt ibi dic glo. S3 reperere scdo mō uenit ex p̄te et⁹. z t̄to mō infirmis. Vel dicēdū iud pra Auguſtini i reglā: qz charitas n̄ q̄ rit q̄ sua s̄t si cōpet̄ p̄riū bonū ad cōe. qz. s. pl⁹ diligit cōe bonū q̄ p̄riū. sec⁹ si cōparet̄ p̄riū bonū ad aliqd̄ p̄ctare qz naturalit̄ inclinatio quā charitas n̄ destruit s3 p̄ctē: vt se z sua q̄s pl⁹ dilly gat q̄s aliū z alia. Un̄ amabilia q̄ s̄t ad alre⁹ veniūt ex his q̄ s̄t ad se fm̄ p̄m i libro Erb. Tertio. Nā q̄ scādalizat̄ p̄t mū p̄t p̄ali peccat. qz pl⁹ debet bonū spūale alienū amare q̄ corpale p̄riūm S3 alqn̄ q̄s reperēdo debitū scādaliz zar p̄riū. vt iste fecit: quē egretulerūt alij p̄serut. 3̄ zc. So. s. Tho. ij. q. xij ar. vij. dic qz si ex petēdo p̄t̄e rel apud aliū detēte: scādalizet̄ q̄s ex ignorātia vl̄ infirmitate: qd̄ est scādalū pusilloz t̄p̄alia s̄t p̄t̄ scādalū rotalit̄ dimittere da: vl̄ alqn̄ scādalū est sedandū. s. per admonitiōne. Si p̄o scādalizat̄ ex ma licia: qd̄ est scādalū phariseoz: nō s̄t p̄t̄er h̄ dimitte da: qz noceret cōmuni bono: dū malis daret occasio rapiedi: z nocet̄ ille. Cū m̄ q̄s est cert⁹ q̄ ille tener s̄ia ly iuste z nō ē cert⁹ inde aliq̄e ex r̄petōe scādalizari: licite reperit. Est̄ sc̄t̄er in scādalū ouis z t̄n pl⁹ ponderat̄ scāda lum. p̄riū: pl⁹ tenet̄ suo q̄s alieno scāda dalo reparare. Ad argumētū autē dico qz seruū nō scādalizabant̄ qz reperēbat sed quia reperēbat crudeliter.

Querit et̄ pōt vtz p̄ ingratitudinem reſeāt iā dimissa pctā. Gl̄d. iij. di. xxij. q. j. ar. ij. Et vtz aliq̄s habear̄n̄ factisa ciat deo p̄ debito quod peccādo cōtra rit. Gl̄de. iij. dist. xv. q. j. ij. o. z. ij. q. j. arti. ij. ad scdm.

Dñica. xxij. post festū Trini.
Questio. lxvij.

Queritur vtrū serui re gis celestis. i. ch̄iani teneant tur cesari id ē p̄ncipi terr̄ mo

De quonibus super euāge.

tributa p̄stare: Rūdeo q̄ sic. Primo: q̄ h̄c d̄r ch̄ris in p̄nti euāgelio d̄r d̄r iudeis q̄ sui erāt regis eterni. Reddite q̄ sunt cesaris cesari. S̄cdo: q̄ h̄c d̄r apl̄us ad hui⁹ rōnē cū d̄cisset: id̄ em̄ z tributa p̄statis: d̄cēs. D̄nistr̄i dei sunt in hoc ip̄o. i. p̄ hoc ip̄o. i. tributo fuitēs. s. deo z p̄plo. q̄si d̄iceret. Quiscunq̄ fuit licite recipit p̄ fuitio suo mercedē: fm̄ illd̄. j. Coz. ij. Quis pacit̄ gregez z de lacte ei⁹ nō ed̄t. Sed p̄ncipes seruūt deo z p̄plo in pace z equitate p̄seruāda. Ideo p̄cludit: Reddite q̄ omnib⁹ debita: cui tributa tributū: cui vectigal/ vectigal. Ab hoc t̄n debito p̄ncipi p̄uilegio liberi sunt clerici. q̄d equitate tamen habet naturalē. q̄ sicut p̄ncipes in tēporalib⁹ ita clerici in sp̄ualibus p̄ cōmuni bono sollicitant: z p̄sequunt̄ recōpensant regi p̄ labore ei⁹ circa pacē. T̄n etiā ap̄d gētiles vacantes liberi erant a tributis: sicut de sacerdotibus egypti patz Be⁹ nesis. xly. z. j. Vera. Sed p̄tra: vi det q̄ nō teneant. Null⁹ em̄ liber tenet ad onera futuris cuiusmodi est p̄stare tributa. Sed serui dei sunt liberi p̄ ad uerum ch̄ri: fm̄ illud Ioan. vij. ca. Si filii vos liberauerit vere liberi eritis. Sol. Sicut d̄r scrius Thom̄. sup̄ epl̄as Pauli: in p̄mitiua eccl̄ia p̄p̄ h̄ac rōnem q̄dā dicebāt se potestatis nō subiacere sed nō h̄n dicebāt: q̄ p̄ aduētū ch̄ri liberant̄ sp̄s a pctō z morte z futuriē diabolū: s̄z caro remanet obnoxia seruituti Et ideo d̄r carnē gerim⁹ corruptibile oportet nos d̄nis secularib⁹ subijci: nec absoluiamur a tributis sicut nec ab alijs corporis penalitatib⁹: a q̄b⁹ nec etiā se ip̄m ch̄rius uoluit absoluerē. Libera bit aut̄ z caro in libertatē gl̄ie filioz dei. z tūc h̄o liberat⁹ p̄ ch̄rum nulli seruituti erit obnoxia: fm̄ illud. j. Coz. v. Luz tradiderit regnū deo z patri: z euacua uerit oēm p̄ncipatū z potestātē. S̄cdo. si tenent fideles ad subiectionē z tributa: ideo est. q̄ potestas p̄ncipi a deo est ut patz ex ap̄lo Roma. xij. Sed aliqui horū p̄tās nō ē a deo: fm̄ illd̄. j. sec. vij. Ipi regnauerūt z nō ex me. q̄ aliqui ad

hec nō tenent. Sol. P̄tās regia v̄l alia q̄ntū ad tria p̄siderari p̄t. q̄ntum. s. ad ip̄am potestātē: z q̄ntū ad modū ad ip̄m scendi illā: z q̄ntū ad usum ei⁹. Quā tū ad p̄mū/ potestas semp a deo est: fm̄ illud Roma. xij. Omnis p̄tās a deo ē Et illud Ioā. xij. Nō haberes potestātē zc. Et rō est. q̄ ome dictum de deo z creatura ut sapientia: iusticia: potētia: z hm̄ōl: a deo est in creatura. Quantū aut̄ ad scdm̄ semp est a deo p̄mittēte. q̄ n̄h̄l fit deo nō p̄mittēte. z aliqui est ab eo faciente: q̄n. s. aliq̄s ordinariē accipit illam. Quādoq̄ p̄o nō est ab eo faciente q̄ntū ad deformitatē in eius adq̄stione: sed est a p̄uersa uolūtate. Et similit̄ lter q̄ntum ad tertū est a deo quando q̄s ea legitime v̄t: z nō a deo q̄n p̄uer se. Ad argumētū dico q̄ tenent quādo p̄ncipes habet iuridicā p̄tātē: nō autē aliter nisi rōne scādali vel p̄pter maius malū vitandū: pura p̄sone. Sed p̄tra: q̄ obediēdū ē etiā d̄schol. j. Def. ij. Sol. Uerū est d̄m̄ō sint d̄ni de iure nō aut̄ si de facto nisi ut s̄. Tertio. Nullus tenet ad aliqd̄ p̄ legē inferioris: p̄ uita hoīs a q̄ absoluit⁹ ē p̄ legē superior: p̄ uita dei. S̄z a futuriē p̄ncipi z tributis ois h̄o ē liberat⁹ a deo. q̄ de⁹ reliq̄t hominē in manu p̄sili sui Eccl̄. xv. ḡ zc. Sol. De⁹ d̄r reliq̄t h̄o iem in manu cōsili sui: nō q̄ absoluerit eū ab oi lege ut faciat q̄cunq̄ libuerit: sed q̄ ad aliq̄ faciēda necessitate nature nō cogit̄ ut irrationalia: sed libera electōe ex p̄p̄io cōsilio p̄cedente operat̄.

Queri etiā p̄t: utz vita bona possit ac debeat v̄itas d̄ci. Et d̄. j. q. xvj. ar. iij. tertū. z. iij. dist. lxxj. q. j. ar. j. q. iij. Et utz oēs teneat̄ dō sacrificiū offerre Et d̄. ij. q. lxxv. ar. iij. i. corpe.

Dñica xxiiij. post festū Trini.
Questio. lxx.

Querit: Utz i suscitari one sp̄nat puelle. i. aie expulsto turbe. i. culpe seu multitudine seculariū curaz p̄cedat tactū man⁹.